

VIROLET

NOI BELLUGADIS I ALEGRE — QUE NO S'ESTA MAI QUIET

Suplement il·lustrat d'EN PATUFET

—Miri, Mònica, porti aquesta copeta de licor al despaxt, que el senyor la espera, però tingui molt compte, puix cada gota val tres pessetes.

—No tingui por, senyoreta, no n'abocaré ni una!

—Que fa desgraciada! No veu que s'emporta les estovalles!

—No'm digui res, senyoreta, que'm farà abocar el licor!

—Cuidado, noia! Cuidado!

—Però, senyoreta, si no se me'n ha vessat encare ni una gota!

—Reina Santíssima!

—Senyoreta, per Déu, que se m'abocarà el licor!

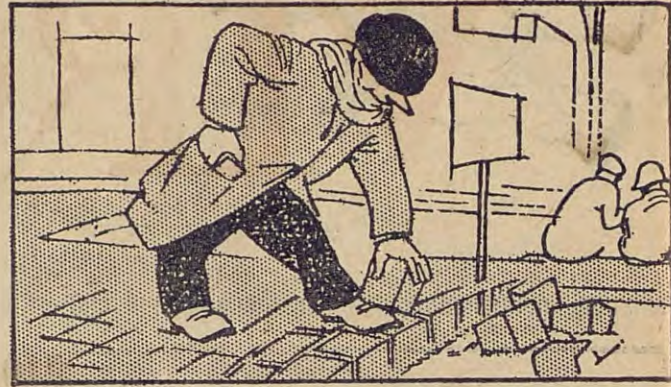
—Arrepari senyoret, no n'he vessat ni una gota.

—Però la trencadissa val ben bé un o dos milers de copes.

UN DINAR DE DOBLE PROFIT

En Quimet, prim de butxaca va tenir una idea maca.

Una pedra amb cada mà en Quimet va embutxacar.

El pesen amb precisió i en treuen apuntació.

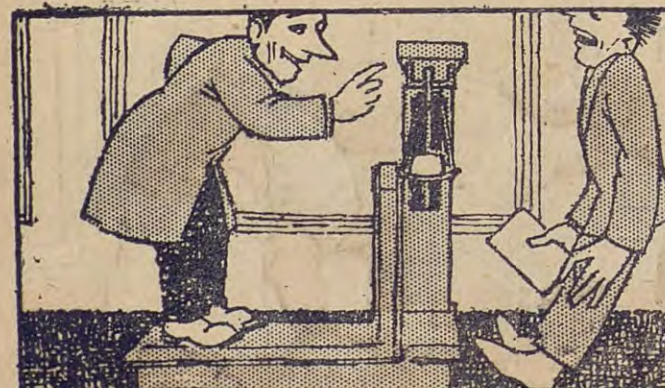
Com que té bona carpanta ni un pollastre me l'espanta.

Bevia vi, del millor, per fer bé la digestió.

Un moment que ningú el mira totes dues pedras tira.

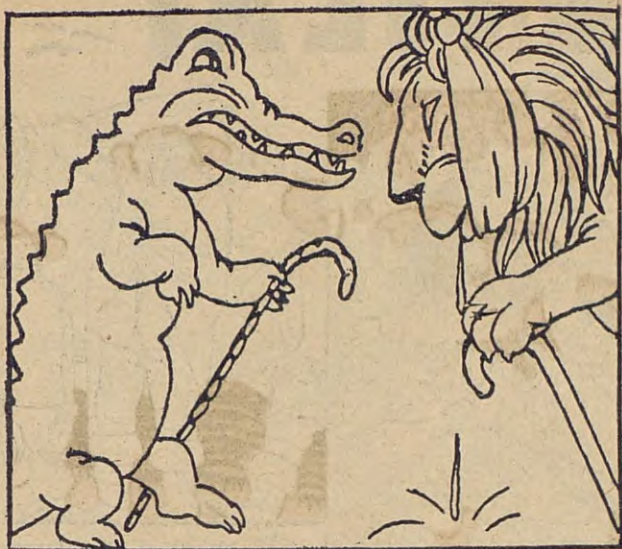

Quan ha acabat de dinar van i el tornen a pesar.

Dues lliures menys de pes! Fins van donar-li calers!...

UN DENTISTA QUE ES PERT DE VISTA

Veurà senyor lleó, vingui amb mi que l'acompanyaré a un dentista molt bó.

Aquí li porto al meu amic que es queixa de la boca.

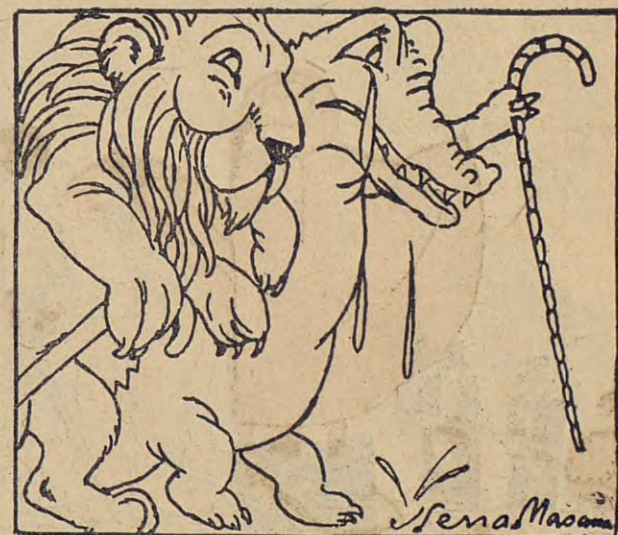
Veiam, faci el favor d'ensenyarme la dentadura.

Potser costarà un xic perquè és el del seny.

Veü, ja està...
—Nyac.

—Veritablement era un dentista molt bó.
—Sí que era bó; únicament les estenalles eren un xic dures.

LLADRE·FILMS

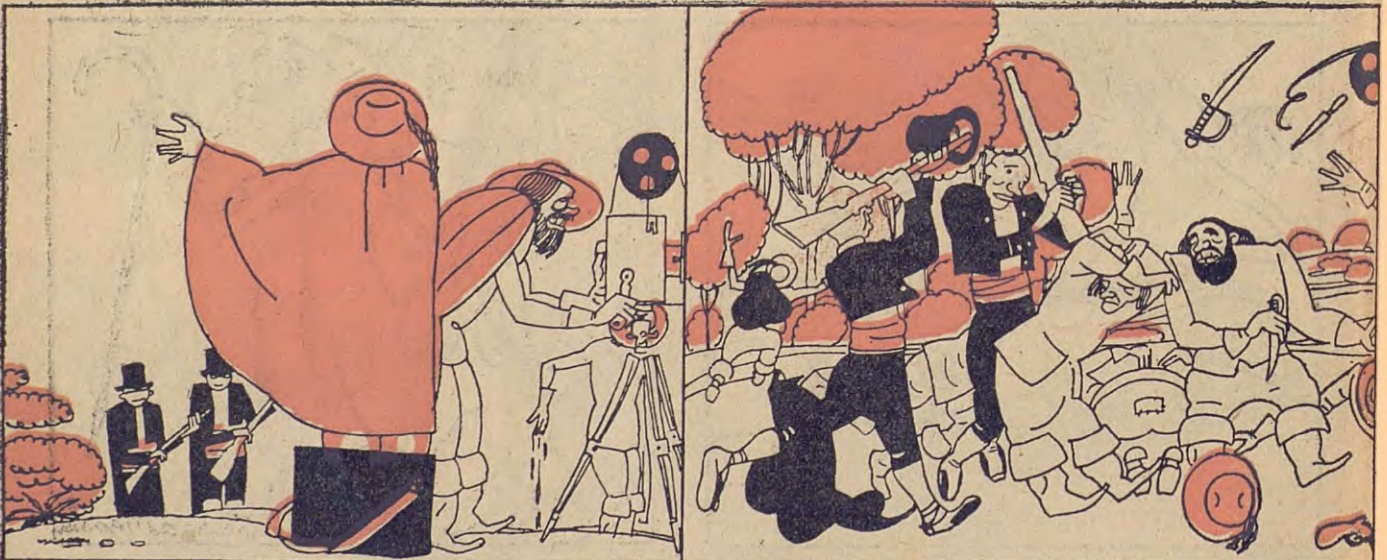
Eren una colla de lladres de ço més ferotge que corria.

Es valien d'un «truco» que consistia en impressionar una pel·lícula a cada assassinat.

Aixís, quan arribaven els mossos de l'esquadra els enganyaven com a xlnos.

Més, en aquest món tot s'acaba. Un dia que pluma- ven un infeliç vianant...

... es presentaren els mossos de l'esquadra que sen- se fer cas dels crits de «compte, que estem fent una pel·lícula»...

...vàren començar a repartir llenya cridant: «també hi volem sortir, també hi volem sortir!»

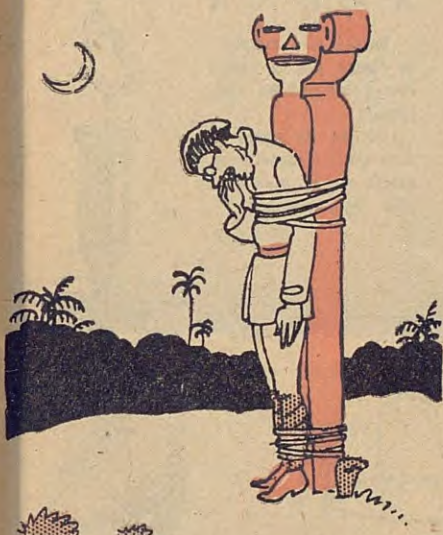
ELS POSTISSOS SALVADORS

El savi naturalista Dr. Koleopter fou fet presoner per la tribu del sanguinari «Ull de taup».

I lligat per a que, vinguda la nit, fos menjat per les feres del bosc.

Però ell, en lloc d'esperar-les, es ragué la dentadura postissa.

I es possà a rossegar els forts lligams.

Un cop en llibertat deixà a terra, a més de la dentadura, les ulleres i la perruca.

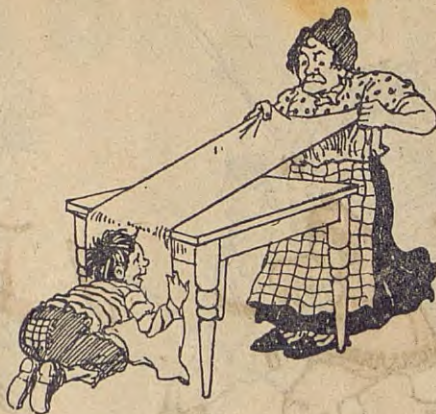

I cames aiudeu-me cap a caseta. A la matinada arribaren els pell-rojes, i veient aquells objectes, els cregueren deixalles de l'apat dels tigres i celebraren l'èxit de llur crudeltat amb la més ferotge dansa bèlica.

UN NOI DOLENT TRENCA GLOSQUES

Com que és entremaliat...

... la mare l'ha castigat...

El pinta mones dn la setmana passada ens ha proporcionat un dibuix en el que també hi ha fet dues faltes grosses. Veiam qui de vossaltres las sabrà trobar.

...a rebre un bon cop de planxa...

...a l'altre part de la panxa.

FÍSICA AMENA

No cal sinó examinar la figura per a veure com s'obté un bònic equilibri.

NOTA: No estarà de més, abans d'executar-ho, esperarà que el cristall i la pisa vagin baratos.

METAMORFOSI

Aquí lector eixirit

veuràs, no'sense sorpresa

que un magnific goç de presa

se transforma en un David

LA SANTA RUTINA

Una bona dona va rebre carta del seu fill que era soldat a Melilla.

Com que no sabia de lletra, va començar de rumiar qui podria llegir-li.

—Senyor apotecari, em llegirieu aquesta carta si us plau?

—Prou, filleta, prou.

Agafa el paper, se posa les ulleres i de sobte diu: Que porteu l'ampolla?

RODOLINS INCOMPLETS

La enjogassada Carlota

A mida que's va escalfant

Fins que arriba a reventar

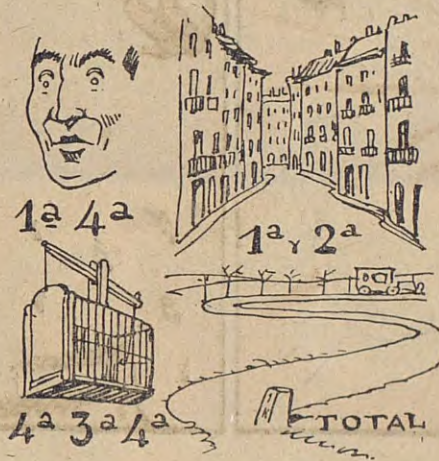
RONDALLA

(Continuació)

qu -cs un
 i enl dinòs d'un
 u-s molt llp y 100 hi
 va vamba, i una ;dn
 ¿Ahm t -sem ? 20xoy si'
 m e obva. G-s, en DD
 seguida li ina: a
 na a tri abill
 -niv i una bur n D
 -i e n'hi em tri
 el xnv et i bur : la fna
 ho a Ri ho lega i ho pja
 a D l t d'ana vbnsl a

(Continuarà)

XARADA

Combinació

G D
 :
 :

Substituir els punts per lletres de manera que si es pren per inicial la G resulti un poble d'Espanya, i si es pren la D un de França.

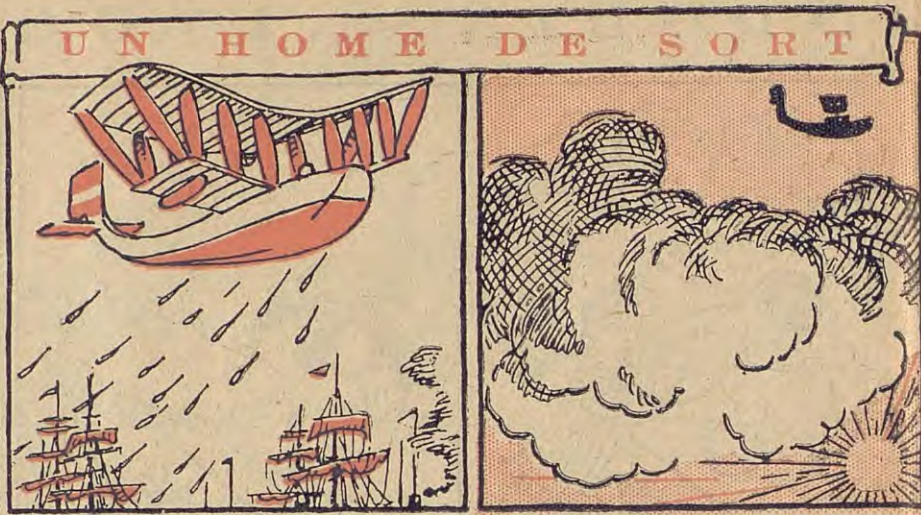
Solucions a la setmana passada

- A la xarada: Filagarça.
- Al trenca-closques: La sombra en sentit contrari i el vent en dues direccions diferents.
- Als rodolins incomplets: Han posat a massa altura — el pot de la confitura
 Amb l'idea d'arribar-hi — s'enfila dalt del armari
 Ho veieu? Per llaminera — ha caigut a la ratiera

A la rondalla:
 Una vegada era una noia que se li va morir la mare un dia que anaba a buscar figues a la caixa que hi va caure's i va quedar tancada. El pare d'aquesta noia es va tornar a casar, i la madrastra n'hi feia passar moltes. Ella que determina un dia d'anarsen a servir

SUSCRIPCIÓ D'UN ANY

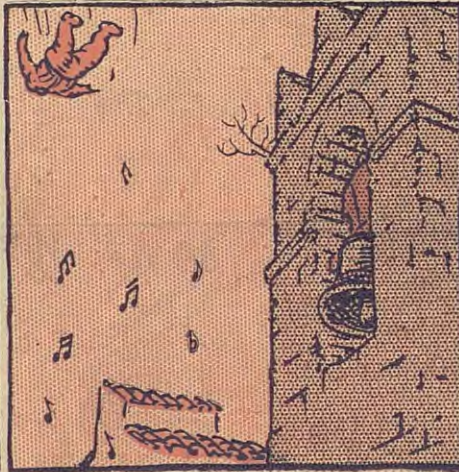
PATUFET solt	Barcelona	5'50 Ptes.	PATUFET solt	Fora	6 Ptes
» amb fulletó novel·la	»	7'50 »	» amb full tó novel·la	»	8 »
» » i VIROLET	»	13 »	» » i VIROLET	»	13'50 »
VIROLET solt	»	5'50 »	VIROLET solt	»	6 »

Tinc el gust de presentar-vos al capità Corriola, les aventures del qual arriben a l'alçada d'un campanar. Ja vos les aniré explicant. Avui començaré per la darrera, encara que sigui invertint l'ordre.

El Govern va encarregar-li una elevada missió, en tanta de manera elevada, que no es podia fer sinó tripulant un aparell aeri, que, conegudes les aficions marítimes d'en Corriola, no us estranyareu gens que fos un hidroplà.

L'aparell va anar pujant, pujant, com les substàncies i encara més, puix aquestes estan pels núvols i ell va pujar molt més amunt, fins la quinta atmòsfera.

Ja gairebé semblava que havia de tocar la lluna amb el cap dels dits, quan de sobte... patafi! explota el motor i tot se'n va en orris. En Corriola, és clar, no té altre recurs que caure.

I va anar caient, caient... De sobte, li arriben les alegres notes d'una sardana, adonant-se que anava de dret cap a un poble de l'Empordà, en plena Festa Major...

...tenint la sort d'anar a caure al damunt mateix de la cobla, en el moment en què tots plegats atacaven un «fortísim» produint una tal corrent d'aire en sentit invers que li parà la caiguda...

...envian-lo de retop al bell mig de la rodona més propera, amb la consegüent estupefacció dels simpàtics sardanistes.

I sort que, sense posar-se prèviament d'acord, tots foren amatents a aixecar els braços per tal d'agafar-lo, que si no, no ho podem contar, ni ell, ni jo.

Des d'aquell dia, el capità, que entre altres habilitats té la de tocar un xic el piano, ha fet la prometença de no tocar mai més sinó sardanes.